קרבן התרומה פרק רביעי שקלים העדה י. מסורת הש"ס

קרבן יחיד אינו משתנה לגבל נצור: **גמ'** מה רשו וכו'. לתמני' דפ"ד דתענית קלי דתנן התם זמן עני הכהנים והעם תשעה וקשיא ליה מה רשו להימנות הא אפי' כל יחיד יכול לנדב עצים כדמפ' לקמן פ"ו: **אלא בשעה** וכו'. וקמ"ל שהעצים שלהן קודמין לכל שאר עצים שבלשכה: **הנכנסים שבוכין.** שהיו בתוכו הדור כגון מני זכריה ומלאכי ועזרא ומתניה: **אלא משלהן.** מעצים שהתנדבו הן: **דברי הכל היא.** הא דלתמרינן שעצים לקרבנות צנור כאיש אחד מתניה כר' יוסי דתמני': **דברי הכל היא.** ואפילו כרבנן דפ"ב לא פליגי רבנן ור"י אלא בגופו של קרבן: **אבל במבשירי קרבן.** כגון עצים לקרבנות הכל מודיים דמשתנה מיחיד לצבור: **כפונא לבנה.** הכהן לשרת בו בקדש: **צריכה למסור לצבור.** מיהו אם מקרבה מותר לעבוד בו: **במבשירי קרבן.** כגון כתונת: **ה"ג מתני' דפ"ט דתענית.** ר' יוסי. וה"פ מהן בריית המגילת תענית מוכח דלתמר ר' יוסי נשם ר' אילא דדיה היא: **בשעת הקרבן.** נזמן שהמש"ק קיים: **רי"א אין טהנין אלא בשעת הקרבן.** ש"מ דרבנן דפליגי עליה דר"י סוברים דעוכא אפי' אלא בשעת הקרבן ופסיגא שמודים שהיו אמנים להכלת הצעים וכמתניתין דתענית: **והיינו מתענין ולא מצלימין.** מפני שיו"ט שלהן היה שבני מגאלה כן בגימן הקרינו עצים בעצרה כאם כלתנן בתענית פ"ד וזה היה ודאי אחר החורבן דזמנן הבית אין לוס בנ' כאם ואפ"ד דלא היו הצעים אלו אלא לצורך קרבנות יחיד ודינו בקרבן יחיד לאה יהיה להן יו"ט אף שלא בשעת הקרבן בשלמא בשעת הקרבן ניחא דאף יחיד שמביא הקרבן הוה ליה כיו"ט דלתמרינן ברים פרק מקום שנהגו אלא לאחר החורבן מ"מ אלא ודאי דאף לדקרבנות צבור התנדבו אלו ושאר היו"ט לדורי' ומסתמא לא פליגי רבנן דמתני' עליה דלשמ"ל דקר"ל מעשה רב: **פפאי.** דתנן שומרי פסיפים בשבעת וכו' ש"מ דאין העומר ושתי הלחם כאין אלא משהן דאמר שאין העומר בא מחדש ולא מלאה כגון קליר אלא בשעת הקרבן ולא אמרינן דאמר שאין הלחם בא לקרבנות צבור התנדבו אלו ושאר היו"ט לדורי' ומסתמא לא פליגי רבנן דמתני' עליה דלשמ"ל דקר"ל מעשה רב: **פפאי.** דתנן שומרי פסיפים בשבעת וכו' ש"מ דאין העומר ושתי הלחם באין אלא משה